

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

12. 09. 2022 - 18. 09. 2022

motto týdne:

**„Těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k
dobrému.“**

PONDĚLÍ 12. 09. Jména Panny Marie

1 Kor 11,17-26.33; Žl 40,7-8a.8b-9.10.17 Komentář: **Lk 7,1-10**

„Pokorné setníkovo vyznání opakujeme pravidelně při eucharistické hostině. Můžeme jej pojmout šířeji než pouze uzdravení „mé“ duše...“

ÚTERÝ 13. 09. památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve

1 Kor 12,12-14.27-31a; Žl 100,2.3.4.5 Komentář: **Lk 7,11-17**

Radost matky z uzdravení jediného syna musela být nepředstavitelná! Kéž se i já dovedu radovat z Ježíšových mocných činů, které nejsou třeba tak nápadné...

STŘEDA 14. 09. Svátek Povýšení svatého Kříže

Nm 21,4b-9; Žl 78 (77), 1-2.34-35.36-37.38; Flp 2,6-11 Komentář: **Jan 3,13-17**

Nikodém patrně tenkrát Ježíšovu předpověď nepochopil. Ale nevzpouzíme se i my skutečnosti, že každému vítězství předchází utrpení?

ČTVRTEK 15. 09. památka Panny Marie Bolestné

1 Kor 15,1-11; Žl 118,1-2.16ab+17.28 Komentář: **Jan 19,25-27**

Maria je od této chvíle i naší matkou a stojí s námi v našich těžkostech. Stojí i s nejmladším apoštolem v blízkosti křížů naší církve.

PÁTEK 16. 09. památka sv. Ludmily, mučednici

1 Kor 15,12-20; Žl 17,1.6-7.8+15 Komentář: **Lk 8,1-3**

Možná, že kdybychom blíž znali ženy, které doprovázely našeho Pána, byli bychom zaskočení. Ježíšova novost spočívala i v tom, že se nerozpakoval obklopit se těmi, na které společnost shlížela svrchu.

SOBOTA 17. 09. sv. Satyra, bratra sv. Ambroža

1 Kor 15,35-37.42-49; Žl 56,10.11-12.13-14 Komentář: **Lk 8,4-15**

Pokud se nad Božím slovem dnes zastavím, už tím pro mě může padnout do úrodné půdy. Nyní zbývá jedno: v trpělivosti přinášet užitek!

25. neděle v mezidobí - Cyklus C 18. 09. 2022

Dnešní neděle nám může zamotat hlavu. Ježíš totiž pochválí nepoctivého správce. Smysl podobenství je třeba hledat v širší souvislosti. Kromě vlastního výkladu evangelia je dobré připojit také modlitbu za odvahu k poctivosti, odhalení korupčních praktik či požehnání těm, kteří poctivě podnikají.

1. ČTENÍ

Amos je první píšící prorok, působil v Severním Izraeli v 8. stol. př. Kr. Je známý neúprosnou kritikou vyděračských postojů tehdejší šlechty, ale také kritikou úcty

k falešným božstvům. Obrácení k Hospodinu je cestou záchrany.

Am 8,4-7

Slyšte to vy, kteří šlapete po nuzném, utlačujete chudáky země a říkáte: „Kdypak už bude po slavnosti novoluní, abychom mohli prodávat obilí? A po sobotě, abychom mohli otevřít sýpky, zmenšovat míru, zvyšovat cenu, užívat podvodných vah, nuzáka kupovat za stříbro a chudáka za opánky? I nejhorší obilí prodáme.“ Hospodin přísahal při Jakubově chloubě: „Navěky nezapomenu na žádný jejich skutek!“

ŽALM 113,1-2.4-6.7-8

Hospodin zná své služebníky, ač jsou chudí. Ale jsme my Božími služebníky?

Odpověď: Chvalte Hospodina, který povyšuje chudého. Nebo: Aleluja.

Chvalte, Hospodinovi služebníci, – chvalte jméno Hospodinovo!

– Bud' velebeno Hospodinovo jméno – nyní i navěky!

Povznesen je Hospodin nade všechny národy, – nad nebesa jeho sláva.

– Kdo je jako Hospodin, náš Bůh, – který trůní na výsosti

– a shlíží dolů na nebe i na zem?

Slabého zdvihá z prachu, – ze smetiště povyšuje chudého,

– aby ho posadil vedle knížat, – vedle knížat svého lidu.

2. ČTENÍ

Tři listy (tzv. pastorální epištoly) píše svatý Pavel dvěma blízkým spolupracovníkům – Timoteovi do Efezu a Titovi na Krétu. Proto je náš list koncipován jako povzbuzení ke kvalitní službě pastýře a k plnohodnotnému životu křesťanů. Všimněme si klíčové teologické výpovědi o jediném prostředníku mezi Bohem a lidmi.

1 Tim 2,1-8

První věc, ke které vybízím, je tato: ať se konají modlitby prosebné, přímlyvné i děkovné za všechny lidi, za krále a všechny, kdo mají moc, abychom mohli vést život pokojný a klidný, v opravdové zbožnosti a počestnosti. Tak je to dobré a milé Bohu, našemu spasiteli. On chce, aby se všichni lidé zachránili a došli k poznání pravdy. Je totiž jenom jediný Bůh a jenom jediný prostředník mezi Bohem a lidmi: člověk Kristus Ježíš, který vydal sám sebe jako výkupné za všechny. To bylo zjeveno ve svůj čas; a já jsem byl ustanoven za hlasatele toho a za apoštola – to mluvím pravdu a nelžu – za učitele víry a pravdy mezi pohany. Přeji si tedy toto: všude se mají muži modlit tak, že budou zvedat čisté ruce bez hněvu a sváru.

EVANGELIUM

Tato perikopa navazuje na podobenství o milosrdném otci a marnotratném, resp. „pocitivém“ synovi. Jakou roli hraje svázanost majetkem v myšlení učedníků? Pán ví, že správce majetku je nepoctivý! Nechválí nepoctivost, ale prozíravost a svobodu vůči majetku, který je pomíjivý.

Lk 16,1-13

Ježíš řekl svým učedníkům: „Byl jeden bohatý člověk a ten měl správce, kterého obvinili, že prý zpronevěřuje jeho majetek. Zavolal ho a řekl mu: ‘Co to o tobě slyším? Slož účty ze svého správcovství! Správcem už dál být nemůžeš.’

Správce si řekl: ‘Co si počnu, když mě můj pán zbavuje správcovství? Kopat neumím, žebrat se stydím. Už vím, co udělám, aby mě lidé přijali k sobě do domu, až budu zbaven správcovství. Zavolal si dlužníky svého pána, každého zvlášť, a zeptal se prvního: ‘Kolik jsi mému pánovi dlužen?’ Odpověděl: ‘Sto věder oleje.’ Řekl mu: ‘Tady máš svůj úpis, honem si sedni a napiš padesát.’ Pak se zeptal druhého: ‘Kolik ty jsi dlužen?’ Odpověděl: ‘Sto korců pšenice.’ Řekl mu: ‘Tady máš svůj úpis a napiš osmdesát.’ Pán pochválil nepoctivého správce, že jednal prozíravě. Synové tohoto světa jsou totiž k sobě navzájem prozíravější než synové světla.

A já vám říkám: Získávejte si přátele z nespravedlivého mamonu, abyste – až ho nebude – byli přijati do příbytků věčných. Kdo je věrný v maličkosti, je věrný i ve velké věci, a kdo je v maličkosti nepoctivý, je nepoctivý i ve velké věci. Jestliže jste tedy nebyli věrní v nespravedlivém mamonu, kdo vám svěří pravé bohatství? Jestliže jste nebyli věrní v cizím, kdo vám dá, co je vaše? Žádný služebník nemůže sloužit dvěma pánům. Buď jednoho bude zanedbávat a druhého milovat, nebo se bude prvního držet a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu.“

K ZAMYŠLENÍ

Dnešní podobenství činí velké problémy. Copak smíme zpronevěřit cizí majetek? Slova o nepoctivém správci se vztahují ještě k podobenství o milosrdném otci z předchozí kapitoly (viz minulou neděli). Obecně platí, že podobenství má překvapit, a zde slova majitele vůči správci opravdu překvapí! Všiml si, že správce nyní pro sebe neukradl nic, ale obohatil jiné. Pán ocenil prozíravost (nikoli nepoctivost). Správce pochopil, že vztah k lidem je to největší bohatství, které může získat. Nepoctivost správce ani majitel, ani Ježíš nechválí, naopak (viz další verše). Lukáš zřejmě sestavoval text z různých výroků a zde na jedno místo dal texty, které si de facto odporují. Jako by sám Lukáš cítil, že nepoctivost správce potřebuje komentář, ale zároveň nechtěl, aby se text ztratil. Proto je třeba číst perikopu v souvislostech.